

„Mélységes mély a múltnak kútja...” /Th. Mann/

A 12. A osztály kirándulásainak legelőször a Pécshez közeli Kisújbánya adott otthont. Az akkori hatodikos csapat első közös túráját, együtt alvását, múzeumlátogatását még sok másik helyszín és élmény gazdagította a következő években, de végül is visszatértünk a kezdetekhez, hogy méltán zárhassuk le közös életünket.

Első állomásunk Baranya megye megyeszékhelye volt, ahol megtekintettük az ókeresztény világ rejtett kincseit, a sírkamrákat, illetve a Vasarely Múzeum szemképrázoló kiállítását. A nap fénypontját azonban mégiscsak a Kisújbányára való megérkezés jelentette: a kacskaringós és egyben halálközeli élményt nyújtó hegyoldalon haladva már mindenki izgatottan várta „a terek és idők mély fátyolán át” elhalványuló emlékképek megelevenedését. Az utat többször keresztező patak el nem feledett ismerősként köszöntötte a diákokat; a víz folyásával együtt törtek elő a gyermeki lélek apró, ámde fontos pillanatai, a legnagyobb nevetéseket okozó humorok, belső viccek és a melegséget árasztó, várakozással teli kíváncsiság...

Az első este különleges hangulatban telt el, egyszerre égett bennünk a múlt ki nem alvó szikrája és a jelen kényszerű mulandósága, a végességben rejlő lobogó tűz.

A második napon a túrázás kapott hangsúlyt, Máré váráig küzdöttük fel magunkat a hegyek között: láttunk védett virágot, ragyogó zöld erdőtengert, messzeségbe kiáltó pusztát, felhők között elrohanó fényfoszlányokat, kecsesen ijedt szarvast, csipkebokorral benőtt Jézus-keresztet...

A harmadik együtt töltött huszonnégy óránk alatt elbúcsúztunk az egy csapatként utoljára látott, bensőséges hangulatú lakhelyünktől, és a siklósi vár irányában kezdtük meg hazafelé vezető utunk. Máriagyűdön megtekintettük az ország egyik legkedveltebb zarándokhelyét, majd a nagyharsányi szoborparkban, sziklás hegyoldal tövében vettük szemügyre, milyen is a művészet a természetben, végül Villányba érve belekóstoltunk a borvidék varázsába.

A felejthetetlen és megismételhetetlen osztálykirándulásokat, az együtt töltött nyolc évet méltóképpen koronáztuk meg a kezdetekhez való visszatéréssel.